ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

Ειρήνη

Η ΕΙΡΗΝΗ, που κρατάτε στα χέρια σας, είναι μια διασκευή της ομώνυμης κωμωδίας του Αριστοφάνη. Ο μεγάλος κωμικός ποιητής την έγραψε στα χρόνια του Πελοποννησιακού πολέμου. Ήταν ένας πόλεμος φοβερός ανάμεσα στην Αθήνα και τη Σπάρτη, που στοίχισε πολλές ανθρώπινες ζωές και συνέβαλε στην παρακμή του αρχαίου ελληνικού κόσμου. Ο Τρυγαίος, που αποφασίζει να πάει με τέτοιο πρωτότυπο μεταφορικό μέσο στον ουρανό και να ρωτήσει τον Δία πού χάθηκε τόσο καιρό η Ειρήνη, συμβολίζει τον αιώνιο μέσο ανθρωπάκο, τον απλό, φιλήσυχο και εργατικό πολίτη, που υποφέρει από τα δεινά του πολέμου σε κάθε εποχή και σε κάθε γωνιά της γης δυόμισι χιλιάδες χρόνια τώρα.

Τ Α   Π Ρ Ο Σ Ω Π Α

Α΄ Δούλος	
Β΄ Δούλος	
Τρυγαίος	*αγρότης*
Α΄ Κόρη K	
Β΄ Κόρη K	
Ερμής K	
Πόλεμος	
Υπηρέτης του Πολέμου	
Ειρήνη K	*η θεά*
Οπώρα K	*συνοδός της Ειρήνης*
Θεωρία K	*το ίδιο*
Ιεροκλής	*μάντης*
Δρεπανουργός	
Λοφοποιός K	*πολεμοκάπηλος*
Κονταροξύστης	*το ίδιο*
Παιδί του Λάμαχου K	
Παιδί του Κλεώνυμου K	

ΠΡΩΤΗ ΠΡΑΞΗ

ΕΝΑΡΞΗ *Όλος ο θίασος*

ΤΡΑΓΟΥΔΙ 1

Με το ένα, με το δύο, με το τρία,
δίνω τέμπο και αρχίζει η μουσική.
Χαμηλώνουνε τα φώτα στην πλατεία
κι οι θεατρίνοι βγήκαν κιόλας στη σκηνή.

Με λαούτα, με κλαρίνα,
με κουδούνια και κρουστά,
αρχινάνε τα τραγούδια
και τα κόλπα τα γνωστά.

Με κλακέτες, παλαμάκια,
τσαλιμάκια όλο χάρη,
ζωντανεύει του θεάτρου
το πατάρι.

Με το ένα, με το δύο, με το τρία,
η παράσταση έχει αρχίσει να κυλά.
Κι είναι μια του Αριστοφάνη κωμωδία,
που μας λέει για της ειρήνης τα καλά.

Με καπέλα, με περούκες
κι όλο αλλάζοντας φωνή,
θα γινούμε αμέσως δούλοι
και χωριάτες και θεοί.

Με κλακέτες, παλαμάκια,
τσαλιμάκια όλο χάρη,
ζωντανεύει του θεάτρου
το πατάρι.

Με το ένα, με το δύο, με το τρία,
μια ιστορία θα σας παίξουμε παλιά.
Της Ειρήνης τη γλυκόπικρη ιστορία,
που την κλείσαν πάλι μέσα στη σπηλιά.

Με κασμάδες, με αξίνες,
με λοστούς και με σκοινιά,
θα τη βγάλουμε στον ήλιο
κι η παράσταση αρχινά.

Να τη βγάλουμε στον ήλιο
την Ειρήνη ελάτε πάλι,
πριν μας έβρει συμφορά
πολύ μεγάλη.

Έξω από το αγροτόσπιτο του ΤΡΥΓΑΙΟΥ. Ένας ΔΟΥΛΟΣ δίνει διαταγές σ' έναν άλλον, που κάτι ζυμώνει μέσα σε μια σκάφη.

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Ζύμωνε, ζύμωνε!..
ΔΟΥΛΟΣ Β΄ Ζυμώνω, ζυμώνω... Φτου!
ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Γρήγορα, γρήγορα! Πεινάει σου λέω!...
ΔΟΥΛΟΣ Β΄ Μπα που να σκάσει το άτιμο! Δεν το προλαβαί-

νω. Ορίστε, πάρε αυτά και δώσ' του να περιδρομιάσει, φτου!

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ *(Βγαίνει και ξανάρχεται αμέσως.)* Ζύμωνε, ζύμωνε!

ΔΟΥΛΟΣ Β΄ Τα 'φαγε κιόλας; Φτου!

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Τα 'κανε μια χαψιά και θέλει κι άλλα. Ζύμωνε, πλάθε. Πλάθε κουλουράκια.

ΔΟΥΛΟΣ Β΄ Τι κουλουράκια... «Πλάθω σκατουλάκια με τα δυο χεράκια»... Φτου!... Τι με κοιτάς; Εξήγησε στον κόσμο τι ζυμάρι έχω στη σκάφη και το πλάθω σε μπαλίτσες! Πες τους για ποιον ζυμώνω, φτου!... Ποιον ταΐζεις; Πες τους, μη μας περάσουν για τρελούς!

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Φτου! Αγαπητοί μας θεατές, εμείς τρελοί δεν είμαστε. Τ' αφεντικό τρελάθηκε, όχι εμείς. Ο φίλος μου κι εγώ είμαστε δούλοι του αφεντικού μας, του Τρυγαίου.

ΔΟΥΛΟΣ Β΄ Φτου! Τ' αφεντικό μας ο Τρυγαίος λοιπόν έχει αμπέλια, κλήματα, που κάνουνε γλυκά κι ωραία σταφύλια.

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Τρυγούσε ο Τρυγαίος τα σταφύλια κάθε χρόνο, τα πούλαγε και ζούσε μια χαρά.

ΔΟΥΛΟΣ Β΄ Μα τώρα τελευταία, με τον πόλεμο που ξέσπασε ανάμεσα στους Αθηναίους και τους Σπαρτιάτες, πάνε τ' αμπέλια, πάν' και τα σταφύλια κι ο κυρ Τρυγαίος φτώχυνε κι έπεσε πείνα σ' όλη την Αθήνα.

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Πείνα να δουν τα μάτια σας!... Έχω να δω ψωμί από πρόπερσι. Το τελευταίο πράμα που 'φαγα πριν έξι μέρες ήταν το αριστερό μου πέδιλο, που το 'κανα βραστό. Πρωτύτερα είχα φάει το

δεξί – πριν δυο βδομάδες, τηγανητό, με σκόρδο που 'χα κλέψει από 'ναν κλέφτη. Και στο τηγάνι αντί για λάδι –πού να βρεις λάδι σήμερα!– έριξα λίγδα απ' τα μαλλιά μου.

ΔΟΥΛΟΣ Β΄ Φτου! Αυτά έχει ο πόλεμος. Τι λέγαμε; Α, ναι. Για την τρέλα του Τρυγαίου. Ε, πολύ θέλει ο άνθρωπος για να του στρίψει; Του 'στριψε που λέτε του αφεντικού μας του Τρυγαίου. Από τη φτώχεια και τα βάσανα που φέρνει ο πόλεμος, σάλεψε το μυαλό του και πήγε και μας έφερε ένα τεράστιο σκαθάρι. Ποιος ξέρει πού το βρήκε;

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Ξέρετε τι είναι το σκαθάρι; Ζουζούνι που του αρέσουν τα... «κακά» – με το συμπάθιο! Τρέφεται με κοπριές, κακάκια, πώς το λένε; Άντε, βρε συ, βοήθα με... Βλέπεις πως δυσκολεύομαι να βρω μια καθωσπρέπει λέξη για να τους πω τι τρώει το ζουζούνι. Πες το εσύ με τρόπο: Ζουζούνι που του αρέσουν τα...

ΔΟΥΛΟΣ Β΄ Σκατά!

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Φτου!

ΔΟΥΛΟΣ Β΄ Σκατοζούζουνο! Πιο καθωσπρέπει λέξη δε βρίσκω που να του ταιριάζει. Μας το κουβάλησε που λέτε ο Τρυγαίος και μας έβαλε να του ζυμώνουμε σκατούλες και να το ταΐζουμε... σκατοκεφτέδες!

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Σκατομπίφτεκα!

ΔΟΥΛΟΣ Β΄ Σκατόμπουργκερ!

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Να φάει, λέει, να μεγαλώσει κι άλλο, να γίνει πιο τεράστιο. Για να μπορέσει να το καβαλήσει ο κυρ Τρυγαίος κι εκείνο να πετάξει και να τον πάει στον ουρανό.

ΔΟΥΛΟΣ Β΄ Ναι, ναι, στον ουρανό αποφάσισε να πάει τ' αφεντικό μας, να βρει τον Δία και να τον ρωτήσει...

ΤΡΥΓΑΙΟΣ *(Από μέσα.)*
Ω Δία, πατέρα των θεών και των ανθρώπων...
Γιατί μας τυραννάς εμάς τους Έλληνες;
Ως πότε θα κρατήσει αυτός ο πόλεμος
πού ρήμαξε τ' αμπέλια μου και τη ζωή μας;
Λυπήσου μας τους φουκαράδες!

ΔΟΥΛΟΣ Β΄ Ακούτε; Απ' το πρωί ως το βράδυ κάνει πρόβες τι θα του πει μόλις τον συναντήσει. Κι εμείς εδώ δώστου να πλάθουμε κουράδες!

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Φτου!... Όμως για στάσου!... Σαν να μου φαίνεται πως... Κοίτα, κοίτα!...

ΔΟΥΛΟΣ Β΄ Οχ-οχ-οχ! Να τος ο κυρ Τρυγαίος, το καβάλησε κιόλας το σκαθάρι!...

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Έρχεται, να τος, ξεκινάει καμαρωτός καμαρωτός πάνω στο σκατοζούζουνο να πάει στον Δία!

Μπαίνει ο ΤΡΥΓΑΙΟΣ καβάλα στο σκαθάρι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Ντεεε... Άιντε, σκαθαράκι μου!... Πέτα, πέτα, ντεεεε... Οχ... Σσσσσιι!... Πρρρ... Σιγά, μωρέ... Μην κάνεις τόσο απότομα κουνήματα!... Σσσσιι... Πρρρ... Πρόσεχε λίγο, σκαθαράκι μου, θα πέσω!... Κοίτα το άτιμο!... Όλο απ' τις λακκούβες πάει! Βρε σκατοσκάθαρο, μη γέρνεις τόσο στις στροφές, γιατί απ' το φόβο μου θα τα κάνω πάνω μου κι ο Δίας θα με δει χεσμένο!

ΔΟΥΛΟΣ Β΄ Επίτηδες το κάνει, αφεντικό. Πεινάει ακόμα φαίνεται. Και θέλει να τα κάνεις απ' το φόβο σου για να τα φάει.

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Ναι, ναι... Κι ο Δίας να δει εσένανε χεσμένο και το ζουζούνι χορτασμένο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Ω Δία, πατέρα των θεών και των ανθρώπων, σου 'ρχομαι καβαλάρης ιπτάμενος να σε ρωτήσω, τι έχουμε κάνει εμείς οι Έλληνες και μας παιδεύεις έτσι;

ΔΟΥΛΟΣ Β΄ Μα είσαι στα καλά σου, αφεντικό; Νομίζεις πως μπορείς να πας μ' αυτό στον Δία;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Αμέ; Έχει διπλή εξάτμιση. Μια η δικιά του και μια η δικιά μου! *(Κλάνει.)*

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Και πες πως έφτασες στον ουρανό. Πώς θα βρεις του Δία το παλάτι; Ξέρεις πού μένει; Διεύθυνση έχεις;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Το σκατοζούζουνο έχει τέτοια μύτη, που θα το βρει αμέσως του Δία το παλάτι από τη μυρωδιά.

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Ποια μυρωδιά;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Από την μπόχα της τουαλέτας. Ο πιο μεγάλος βασιλιάς δεν είναι ο Δίας; Ε, οι βασιλιάδες δεν κάνουν τίποτ' άλλο! Μονάχα τρών' και χέζουνε.

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Και πες πως βρήκες του Δία το παλάτι. Πώς θα μπεις; Δε θα σ' αφήσουνε την πόρτα να περάσεις.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Θα κάνω εισβολή αεροπορική.
Τον εναέριο χώρο θα παραβιάσω με το σκατοζουζουνοπλάνο μου
και μ' αλεξίπτωτο θα πέσω στου Δία την αυλή.

ΔΟΥΛΟΣ Β΄ Βρε, συμφορά που πάθαμε! Πάει ο Τρυγαίος, πέταξε!

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Πού πας, αφεντικό; Πού μας αφήνεις;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Πάω στον Δία να του πω να πάψει να παιδεύει την Ελλάδα. Είν' ο σκοπός μου ιερός και δε με σταματάτε.

ΔΟΥΛΟΣ Β΄ Καλά, εμάς τους δούλους δε μας συμπονάς που μένουμε χωρίς αφέντη! Χωρίς τις καρπαζιές σου τις γλυκές και δίχως τις γερές, αξέχαστες κλοτσιές σου. Τις κόρες σου τουλάχιστον δεν τις σκέφτεσαι; Πού τις αφήνεις μόνες κι απροστάτευτες, ανύπαντρες κοπέλες;

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Κορίτσια, τρέξτε γρήγορα! Ο πατερούλης σας την κοπανάει καβάλα στο ζουζούνι! Κορίτσια!...

ΔΟΥΛΟΣ Β΄ Τρέξτε κορίτσια, φεύγει!...

Μπαίνουν οι δύο ΚΟΡΕΣ του Τρυγαίου.

ΚΟΡΗ Α΄ Μπαμπά, μπαμπά, μπαμπάκα...

ΚΟΡΗ Β΄ Πού πας, μπαμπά; Πού μας αφήνεις;

ΤΡΑΓΟΥΔΙ 2

ΤΡΥΓΑΙΟΣ
Φεύγω, πετώ στον ουρανό και πάω στον Δία,
να τον ρωτήσω τι θα πάθουμε ακόμα...
Γιατί κατάντησε η ζωή μας αηδία
κι όλο μας παίρνουν την μπουκιά μέσ' απ' το στόμα...

ΚΟΡΕΣ *Και πώς, μπαμπάκα, πώς θα πας στον ουρανό;*

ΤΡΥΓΑΙΟΣ *Θα πάω πετώντας με το σκατοζούζουνο!*

ΔΟΥΛΟΙ *Θα πάει πετώντας με το σκατοζούζουνο!*

ΚΟΡΕΣ *Στον ουρανό το γαλανό, το φωτεινό!*

ΤΡΥΓΑΙΟΣ
Φεύγω, πετώ στον ουρανό για να ρωτήσω
τι σχεδιάζουν οι θεοί για την Ελλάδα.
Και θέλω απ' όλους σας μια χάρη να ζητήσω:
Μη φάει σήμερα κανένας φασολάδα.

Φέρνουν αέρια τα φασόλια φοβερά.
Φέρνουν απαίσιες πορδές με τέτοια βρόμα,
που αν τις μυρίσει το ζουζούνι που πεινά,
θα προσγειωθεί και θα με φάει το μαύρο χώμα.

ΚΟΡΕΣ *Μπαμπά, φασόλια δε θα φάω κι ας πεινώ.*
Καλό ταξίδι με το σκατοζούζουνο!

ΔΟΥΛΟΙ *Καλό ταξίδι με το σκατοζούζουνο!*

ΚΟΡΕΣ *Στον ουρανό το γαλανό, το φωτεινό!...*

Οι ΚΟΡΕΣ και οι ΔΟΥΛΟΙ φεύγουν. Μουσική. Ο ΤΡΥΓΑΙΟΣ φτάνει στο παλάτι του Δία.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Αυτό είναι του Δία το παλάτι. Καλό μου σκατοζούζουνο, σ' ευχαριστώ που μ' έφερες. Ε... είναι κανείς εδώ; Ανοίχτε μου!...

ΕΡΜΗΣ *(Από μέσα.)* Ποιος είναι; Ποιος φωνάζει; Ανθρώπινη μου φαίνεται η φωνή. Κι η μυρωδιά ακόμα πιο ανθρώπινη. *(Βγαίνει.)* Μαμά μου! Τι πράμα είναι τούτο;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Σκατοζούζουνο καμπριολέ! Κι εσύ; Ο θεός Ερμής δεν είσαι;

ΕΡΜΗΣ Δεν ντρέπεσαι, βρε συ, να 'ρχεσαι στους θεούς άπλυτος, άλουστος, αξούριστος, βρομιάρης... Καβάλα στο πιο βρόμικο ζουζούνι, που τρώει κοπριές, βρομιές και που βρομοκοπάει χειρότερ' από σένα; Πώς λέγεσαι, βρομιάρη;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Βρομύλος τ' όνομά μου.

ΕΡΜΗΣ Επίθετο;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Βρομίδης.

ΕΡΜΗΣ Πώς λέγεται ο πατέρας σου;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Βρομιάριος Βρομίδης.

ΕΡΜΗΣ Από πού είσαι;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Απ' το Βρομιαροχώρι.

ΕΡΜΗΣ Βρε, άσ' τις εξυπνάδες και λέγε μου ποιος είσαι, από πού έρχεσαι, ποιον θέλεις και γιατί.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Είμαι ο Τρυγαίος που έχω αμπέλια έξω απ' την Αθήνα. Κι ήρθα, Ερμή μου, να σου φέρω ένα δωράκι.

ΕΡΜΗΣ *(Αλλάζει ύφος.)* Δωράκι, τι δωράκι;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Κοτόπουλο ψητό, ψωμάκι ζυμωτό,
τυρί τουλουμιαστό, κρασάκι ευωδιαστό
κι ένα ταψί γαλακτομπούρεκο ζεστό.

ΕΡΜΗΣ Και δεν το λες, χρυσέ μου, απ' την αρχή πως φέρνεις τόσο ευχάριστα, γλυκά και μυρωδάτα νέα; Φέρ' τα μου δω!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Πιάσε!

ΕΡΜΗΣ Ευχαριστώ. Και τώρα λέγε, τι χάρη θέλεις να σου κάνω;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Εμ, βέβαια. Με τέτοια δώρα έπαψα να σου φαίνομαι βρομιάρης! Λοιπόν, θέλω τον Δία. Φώναξέ τον μου αμέσως.

ΕΡΜΗΣ Τον Δία; Μα πού ζεις; Δεν τα 'μαθες τα νέα;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Ποια νέα;

ΕΡΜΗΣ Ο Δίας κι όλοι οι θεοί του Ολύμπου έφυγαν από δω. Μετακομίσανε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Πού πάνε;

ΕΡΜΗΣ Πάνε να ζήσουν ακόμα πιο ψηλά. Να μην μπορούν ούτε να βλέπουν ούτε ν' ακούν τα χάλια των ανθρώπων. Σιχάθηκαν τις έχθρες σας και τους πολέμους.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Δεν έχουν κι άδικο. Κι εγώ γι' αυτό έχω έρθει.

Για να ρωτήσω πώς θα γλυτώσουμε απ' τον πόλεμο.

ΕΡΜΗΣ Ήρθες αργά. Ο Δίας και όλο του το σόι μετακομίσανε, όπως σου είπα, στους πάνω πάνω ορόφους τ' ουρανού.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Κι εσύ γιατί είσαι ακόμα εδώ; Πώς και δεν πήγες παρέα τους;

ΕΡΜΗΣ Μ' άφησαν να φυλάω τα τζάντζαλα και τα κουζινικά μέχρι να έρθουν να τα πάρουν τα φορτηγά της εταιρείας μεταφορών.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Βρε, ατυχία! Να κάνω τόσα έξοδα και τόσο μακρινό, επικίνδυνο και... βρόμικο ταξίδι χωρίς να βρω τον Δία και απάντηση να πάρω!... Εσύ, βρε Ερμή μου, δεν ξέρεις αλήθεια να μου πεις;

ΕΡΜΗΣ Τι θέλεις ακριβώς να μάθεις;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Πώς θα γλυτώσουμε απ' τα βάσανα που φέρνει ο πόλεμος. Πότε θα δούμε ειρήνη.

ΕΡΜΗΣ Μμμ... Να δείτε την Ειρήνη λίγο δύσκολο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Γιατί;

ΕΡΜΗΣ Την έπιασε ο Πόλεμος και τη φυλάκισε
σε τούτη τη βαθιά και σκοτεινή σπηλιά.
Και της σπηλιάς την είσοδο την έκλεισε
μ' αυτό το βράχο το θεόρατο.
Έτσι που μήτε η ίδια μπορεί να βγει στο φως,
μα ούτε κι άνθρωπος κανένας μπορεί το βράχο
να κουνήσει και να τη λευτερώσει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Και πού 'ναι τώρα ο Πόλεμος; Τι άλλο ετοιμάζεται να κάνει; Θα σταματήσει στις περιοχές που ρήμαξε ως τώρα ή θα επεκταθεί και προς τα κάτω; Μίλα λοιπόν, Ερμή μου!... Κοίτα τους θεατές με τι αγωνία περιμένουν ν' ακούσουν!

ΕΡΜΗΣ Το μόνο που γνωρίζω είναι πως χθες το βράδυ τον είδα να ετοιμάζει ένα τεράστιο γουδί.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Οχ! Τι θα το κάνει;

ΕΡΜΗΣ Θα ρίξει λέει μέσα όλες τις χώρες και θα τις κοπανήσει καλά καλά, να φτιάξει σκορδαλιά και να τη φάει. Μα πάω μέσα γιατί νομίζω πως τον ακούω που έρχεται. Κρύψου κι εσύ καλύτερα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Κρύβομαι. Γεια σου, Ερμή, και... Πάει, έφυγε. Για σκέψου!... Μπροστά στον πόλεμο ως και οι θεοί το βάζουνε στα πόδια. *(Κρύβεται.)*

Μπαίνει ο ΠΟΛΕΜΟΣ κρατώντας ένα τεράστιο γουδί.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ 3

Ουάν-του, ουάν-του-θρι...
Ζήτω όλοι οι εχθροί.
Οι εχθροί μ' αρέσουν μόνο.
Βλέπω φίλους και θυμώνω.
Όταν οι άνθρωποι είναι φίλοι,
μπαίνουνε στ' αυτιά μου ψύλλοι
και με πιάνει μια μανία
να τα κάνω Ιορδανία.

Ουάν-του, ουάν-του-θρι...
Τραυματίες και νεκροί,
άστεγοι και πεινασμένοι
κι απ' το φόβο τους χεσμένοι.
Έτσι θέλω να 'ν' οι ανθρώποι
στην Ασία, στην Ευρώπη

και στη μαύρη Αφρική
και στη Νότια Αμερική.

Ουάν-του, ουάν-του-θρι...
Σι-Εν-Εν και ντιούτι-φρι,
Ράμπο, Κλίντον, Σι-Άι-Έι,
Ντίσνεϊλαντ, φαστ-φουντ, οκέι!
Απ' τη Σπάρτη ως την Αθήνα
τα παλιά τα χρόνια εκείνα,
να που έφτασα με βία
και στην πρώην Γιουγκοσλαβία.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ *(Στο κοινό.)* Τι λέει, μωρέ; Αλαμπουρνέζικα μου φαίνονται τα λόγια του.

ΠΟΛΕΜΟΣ Ε... συ, πιστέ μου υπηρέτη... Αναμπουμπουλο-φασαρο-ανακατωσουρο-μπάχαλε! Πού είσαι, βρε;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Πώς τον είπε;

ΠΟΛΕΜΟΣ Αναμπουμπουλο-φασαρο-ανακατωσουρο-μπάχαλε είπα! Τσακίσου γρήγορα που σε φωνάζει ο αφέντης σου ο Πόλεμος.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Έφτασα, αφεντικό, στις προσταγές σου.

ΠΟΛΕΜΟΣ Αν ξαναργήσεις όταν σε φωνάζω, θα φας σφαλιάρα ανάποδη να δεις τον ήλιο κόρακα!

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Τι, τι σφαλιάρα, αφεντικό;

ΠΟΛΕΜΟΣ Τέτοια! *(Του ρίχνει.)*

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Αμάν! Πολύ ξεγυρισμένη.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Οχ, οχ! Ευχαριστώ, αφεντικό.

ΠΟΛΕΜΟΣ Εδώ είμαι, βλάκα, πού κοιτάς;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Μπαρντόν. Έβλεπα τον ήλιο κόρακα. Και τώρα πες μου, αφεντικό, τι θες να κάνω;

ΠΟΛΕΜΟΣ Πιστέ μου υπηρέτη, Αναμπουμπουλο-φασαρο-ανακατωσουρο-μπάχαλε, θέλω να τρέξεις να μου φέρεις ένα μεγάλο γουδοχέρι. Θα κοπανήσω μέσα στο γουδί τις χώρες που 'χουν πόλεμο, να φτιάξω σκορδαλιά και να τις φάω. Τσακίσου γρήγορα!

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Τσακίζομαι, αφεντικό *(Φεύγει.)*

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Καήκαμε! Έτσι και φέρει γουδοχέρι αυτός ο Αναμπουμπουλο... πώς τον είπε, κλάψτε μας, μάνες, κλάψτε μας! Μπα που να τσακιστεί στο δρόμο και να μη γυρίσει!...

Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ ξαναγυρίζει.

ΠΟΛΕΜΟΣ Ακόμα εδώ είσαι;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Ναι... δηλαδή όχι, αφεντικό. Τσακίστηκα όπως μου 'πες και ξαναγύρισα.

ΠΟΛΕΜΟΣ Και πού 'ν' το γουδοχέρι;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Πάπαλα.

ΠΟΛΕΜΟΣ Τι πάπαλα, ρε βλάκα;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Πήγα στους Αθηναίους να τους γυρέψω γουδοχέρι, μα δεν είχανε.

ΠΟΛΕΜΟΣ Γιατί; Τι τα 'καναν τα γουδοχέρια τους οι Αθηναίοι;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Τα ιδιωτικοποίησαν γιατί ήταν προβληματικά και τα πουλήσανε σε ξένους, που ξέρουνε καλύτερα να κοπανάνε.

ΠΟΛΕΜΟΣ Τρέχα λοιπόν, πιστέ μου Αναμπουμπουλο-φασαρο-ανακατωσουρο-μπάχαλε, και ζήτα απ' τους Σπαρτιάτες γουδοχέρι. Τσακίσου.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Τσακίζομαι, αφεντικό! *(Φεύγει.)*

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Οχ-οχ, τι πάθαμε!...

Αν έχουν οι Σπαρτιάτες γουδοχέρι,
κι ο υπηρέτης στον κυρ Πόλεμο το φέρει,
πάει τη βάψαμε από χέρι.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ *(Μπαίνει.)* Αφεντικούλη...

ΠΟΛΕΜΟΣ Το 'φερες;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Ποιο, αφεντικούλη;

ΠΟΛΕΜΟΣ Τι σ' έστειλα να φέρεις;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Ένα γουδοχεράκι... τεράστιο.

ΠΟΛΕΜΟΣ Ε, πού 'ν' το;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Δεν έχουν πια ούτε οι Σπαρτιάτες γουδοχέρι. Μη με βαρέσεις, αφεντικό!...

ΠΟΛΕΜΟΣ Τι τα 'καναν τα γουδοχέρια τους οι κάτοικοι της Σπάρτης;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Τα έστειλαν για επισκευή σε χώρα μακρινή, βαρβαρική, γιατί απ' το πολύ το βάρα βάρα, είχαν χαλάσει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Μεγάλη τύχη!

ΠΟΛΕΜΟΣ Ατυχία μεγάλη! Μπρος, κουβάλα μέσα το γουδί, πιστέ μου Αναμπουμπουλο-φασαρο-ανακατωσουρο-μπάχαλε, και βοήθα με να φτιάξω δικό μας γουδοχέρι, να μη ζητάμε δανεικά.
Γλυτώσατε για λίγο το κοπάνισμα, άνθρωποι.
Μα μόλις φτιάξω γουδοχέρι, αλίμονό σας...
Τις χώρες όλες θα ρίξω στο γουδί,
με σκόρδο, λάδι και καυτό κοκκινοπίπερο,
θα τις χτυπήσω να τις κάνω σκορδαλιά
και θα τις ρίξω στη μεγάλη μου κοιλιά!
Χα-χα-χα-χα ! *(Βγαίνει.)*

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Τ' ακούσατε; Γλυτώσαμε *για λίγο* το κοπάνισμα. Και πρέπει, για να μη γίνει ο κόσμος όλος σκορδαλιά,

πριν φτιάξει αυτός το γουδοχέρι του,
η όμορφη Ειρήνη να βγει απ' τη σπηλιά.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ 4

Μεγάλος είν' ο βράχος
και δεν μπορώ μονάχος
να κάνω αυτή τη χρήσιμη δουλειά.
Βοηθάτε, πατριώτες...
Ελάτε όλοι οι αγρότες!...
Η Ειρήνη πρέπει να βγει απ' τη σπηλιά.

Ελάτε όλοι οι χωριάτες
και μάστοροι κι εργάτες,
μικρομεσαίοι, τεχνίτες, μισθωτοί,
υπάλληλοι, ψαράδες
κι άνεργοι φουκαράδες
κι οι θεατές ας έρθουνε κι αυτοί.

Μπαίνει στη σκηνή ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ τραγουδώντας και χορεύοντας.

ΧΟΡΟΣ *Ερχόμαστε, Τρυγαίε,*
ερχόμαστε, γενναίε,
που κάτω απ' του πολέμου το γουδί
τολμάς και μας φωνάζεις
και δίχως να δειλιάζεις,
ειρηνική μας δίνεις διαταγή.

ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ Α΄ *Έλα λοιπόν, Τρυγαίε.*
Οδήγα μας, γενναίε...

Και πες μας πώς μπορούμ' όλοι μαζί
να σύρουμε το βράχο.

ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ Β΄ *Κι εγώ το νου μου θα 'χω*
ο δούλος του Πολέμου μη μας δει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ *Ελάτε, φίλοι, τώρα, ελάτε, ήρθε η ώρα*
να δέσουμε στο βράχο τα σκοινιά.
Όλοι μαζί ελάτε, με δύναμη τραβάτε,
να βγει η θεά Ειρήνη απ' τη σπηλιά.

ΧΟΡΟΣ *Άντε λοιπόν, Τρυγαίε,*
φέρ' τα σκοινιά, γενναίε,
και δώσε μας αμέσως το ρυθμό...

ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ Α΄ *Να σύρουμε το βράχο*
και τι χαρά που θα 'χω
ο κόσμος αν γλυτώσει απ' το χαμό.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Ένα, δύο, τρία, οπ!...

ΧΟΡΟΣ Άλλη μια φορά!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Ένα, δύο, τρία, οπ!

ΧΟΡΟΣ Άντε πιο γερά!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Ένα, δύο, τρία, οπ!

ΧΟΡΟΣ Όλοι με χαρά!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Ένα, δύο, τρία, οπ!

ΧΟΡΟΣ Κι άλλη μια φορά!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Ένα, δύο, τρία, οπ!
όπα, όπα... να, κουνήθηκε!

ΧΟΡΟΣ Κουνήθηκε ο βράχος! Ζήτω!...

Έλα ξανά, Τρυγαίε...
Μέτρα ξανά, γενναίε,
κι όλοι μαζί ας τραβάμε πιο γερά.

ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ Β΄ *Κανένας μη λουφάρει,*
ο βράχος να μπατάρει...

ΧΟΡΟΣ *Να βγει στο φως η όμορφη κυρά.*

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Ένα, δύο, τρία, οπ!

Ο βράχος πέφτει και εμφανίζεται η ΕΙΡΗΝΗ.

ΧΟΡΟΣ Ζήτω!

ΤΡΑΓΟΥΔΙ 5

ΤΡΥΓΑΙΟΣ *Καλώς μας ήρθες, όμορφη θεά,*
Ειρήνη σεβαστή και παινεμένη.

ΧΟΡΟΣ *Καλώς μας ήρθες, γλύκα και χαρά,*
Ειρήνη, με καρπούς στεφανωμένη.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ *Σε προσκυνούμε, κόρη της δουλειάς,*
Ειρήνη, της αγάπης αδελφούλα.

ΧΟΡΟΣ *Σε προσκυνούμε, ανθέ της λευτεριάς,*
Ειρήνη, λυγερή μας ομορφούλα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ *Ήρθες εσύ και γλύκανε η καρδιά.*
Και βλάστησαν αμπέλια και χωράφια.

ΧΟΡΟΣ *Και ξεφαντώνουν πάλι τα παιδιά*
και κουδουνάν τα γυαλικά στα ράφια.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ *Μείνε μαζί μας, κόρη λαμπερή,*
Ειρήνη της δουλειάς και των ερώτων.

ΧΟΡΟΣ *Μείνε μαζί μας, άνοιξη χλωρή,*
Ειρήνη των ονείρων μας των πρώτων.

Η ΕΙΡΗΝΗ μένει ακίνητη και σιωπηλή.

ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ Α΄ Μα τι έχει; Γιατί δε μιλάει;

ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ Β΄ Μας κοιτάζει λυπημένη
και δε βγάζει λέξη από τα χείλη της.

ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ Γ΄ Μίλα της, Τρυγαίε,
πες της πως εμείς είμαστε φίλοι της.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Τι έχεις, κυρά μας λατρευτή; Τι έχεις και δε μας μιλάς, Ειρήνη μου;

ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ Α΄ Σου κάνει νόημα να πας κοντά.

ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ Β΄ Θέλει μόνο σ' εσένα να μιλήσει. Ιδιαιτέρως!

Ο ΤΡΥΓΑΙΟΣ πλησιάζει, η ΕΙΡΗΝΗ του μιλάει στ' αυτί.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Ποπό!

ΧΟΡΟΣ Τι λέει; Τι λέει;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Λέει πως δε θέλει να μιλήσει δυνατά, γιατί ανάμεσα στους θεατές είναι και κάποιοι που δεν την αγαπούν.

ΧΟΡΟΣ Και πώς το ξέρει;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Τους είδε να παίζουν με πολεμικά παιχνίδια. Και τις Απόκριες τους είδε να ντύνονται κομάντος και να κρατάνε πιστόλια και σπαθιά.

ΧΟΡΟΣ Και τι άλλο σου είπε;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Τίποτα. Τώρα θα μου πει. *(Πλησιάζε το αυτί του στην ΕΙΡΗΝΗ.)*

ΧΟΡΟΣ Τι λέει; Τι λέει;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Ρωτάει πώς ζει ο κόσμος τώρα στην Ελλάδα.

ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ Α΄ Κι εσύ τι θ' απαντήσεις;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Την αλήθεια, ο κόσμος ζει υπέροχα... μόνο στις διαφημίσεις.

ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ Β΄ Πάλι σου κάνει νόημα. Για δες, τι θέλει να σου πει;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ *(Την πλησιάζει ξανά.)* Χα-χα-χα!...

ΧΟΡΟΣ Τι λέει; Τι λέει;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Ρωτάει σε ποιο μέρος της Ελλάδας οι άνθρωποι αγαπούν το καλό θέατρο και τρέχουνε μικροί μεγάλοι.

ΧΟΡΟΣ Στην... *(Λένε το όνομα της πόλης όπου παίζεται το έργο.)*

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Με ρώτησε ακόμα ποιος θίασος παίζει έργα που μιλούν για κείνη και δείχνουν της Ειρήνης τα καλά.
Μα αυτό καλύτερα να μην το πούμε,
γιατί μπορεί εγωιστές να της φανούμε.

ΧΟΡΟΣ Χα-χα-χα-χα!...

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Και τώρα λέει παρέα της να πάμε,
να πάρουμε δυο όμορφες κοπέλες
που πάντα την ακολουθούν από κοντά,
τη Θεωρία και την Οπώρα,
και στην Αθήνα να γυρίσουμε όλοι αμέσως.
Να πούμε σ' όλους ότι τον πόλεμο νικήσαμε,
την πολυπόθητη Ειρήνη αποκτήσαμε
και ότι θα 'χουμε από δω και πέρα
γιορτές, χαρές και γέλια
και ξέχειλα βαρέλια!

Ο ΤΡΥΓΑΙΟΣ και η ΕΙΡΗΝΗ βγαίνουν.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ 6

ΧΟΡΟΣ *Μπράβο, Τρυγαί-*
Μπράβο, Τρυγαί-

Κι απάνω που πήγα να τσιμπήσω ένα μεζέ, εξαφανίστηκε. Αφεντικό, είσ' αληθινός; Να σε τσιμπήσω ή θα εξαφανιστείς κι εσύ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Για δες, αυτή σου φαίνεται αληθινή ή ψεύτικη; *(Κλοτσιά.)*

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Αχ! Αφεντικούλη, γύρισες! Εσύ είσαι, ολοζώντανος! Σε γνώρισα από την άγαρμπη κλοτσιά σου!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Λοιπόν, Πεινάλα... τώρα που σιγουρεύτηκες για την κλοτσιά μου, άκου καλά τι θα σου πω, αλλιώς θα σιγουρευτείς και για την καρπαζιά μου!

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Ακούω, ακούω, αφεντικό.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Πού 'ν' ο Τεμπελχανόπουλος, Πεινάλα;

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Μέσα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Τι κάνει;

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Τεμπελχανιάζει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Ρίχ' του εκ μέρους μου αυτή τη φάπα *(Φάπα.)* και πες του να τσακιστεί να ετοιμάσει το λουτρό. Ξέρεις, ζεστά νερά, αφρόλουτρα, σαμπουάν, αρώματα, σάουνα, μασάζ και καθαρές πετσέτες.

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Τρελάθηκες, αφεντικό; Πάλι θα κάνεις μπάνιο; Δεν έκανες την Καθαρά Δευτέρα;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Όχι για μένα, βρε αχαΐρευτε. Για τούτες τις κοπέλες!

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Αλήθεια, αφεντικούλη, δε σε ρώτησα... ποιες είναι οι μανταμίτσες;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Είναι θεές.

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Θεές δε θα πει τίποτα. Μανουλομάνουλα!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Αληθινές θεές. Η Θεωρία...

ΘΕΩΡΙΑ Που προστατεύω τις γιορτές, τα πανηγύρια και τα δημόσια θεάματα...

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Και η Οπώρα!...

ΟΠΩΡΑ Θεά των φρούτων, των καρπών και γενικά κάθε γλυκιάς χαράς που μας χαρίζει η φύση.

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Η Θεωρία και η Οπώρα είπες; Αυτές δεν είναι που συνοδεύουν πάντα τη θεά Ειρήνη;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Αυτές.

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Πού τις κονόμησες;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Η Ειρήνη μου τις έδωσε για δώρο που τη λευτέρωσα από τη σπηλιά. Τη μία γυναίκα μου θα πάρω – την Οπώρα. Και τη Θεωρία θα τη χαρίσω στη Βουλή. Να 'χει και μια γυναίκα νέα κι όμορφη!

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Έχει την Καΐλή.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Μμμ... Θα ξαναβγεί;

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Και δε μου λες, αφεντικό... Την ίδια τη θεά Ειρήνη πού την άφησες;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Πετάχτηκε μια στιγμούλα μέχρι το Ιράκ που τη χρειάζονται επειγόντως. Αλλά γιατί χασομεράς; Πάρ' τα κορίτσια, πες του Τεμπελχανόπουλου το μπάνιο να ετοιμάσει κι εσύ έλα αμέσως πάλι, να με βοηθήσεις θυσία στη θεά Ειρήνη να προσφέρουμε.

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Τρέχω, αφεντικό, τρέχω χαρά γεμάτος. Περάστε, δεσποινίδες μου, στο μπάνιο. Η πρώτη πόρτα αριστερά. Ευχάριστα τα νέα που μας έφερες, αφεντικό. Ζήτω η Ειρήνη!...

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Βρε, μη χασομεράς! *(Ο ΔΟΥΛΟΣ και οι θεές βγαίνουν.)* Λοιπόν εδώ, μπροστά στην πόρτα του σπιτιού, θα κάνω τη θυσία στην όμορφη θεά Ειρήνη. Μη φέρεις ζώο για τη θυσία. Ακούς, βρε ζώον; Ούτε αρνί, ούτε κατσίκι, ούτε κόκορα! Δε θέλει αίματα η καλή μας η θεά. Σιτάρι φέρε να

σκορπίσουμε. Και καλαμπόκι. Φέρε και μια κανάτα κρασάκι από τα Σπάτα, να βρέξουμε τη γη για να 'ναι καρπερή.

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Ορίστε, ήρθα, αφεντικό. Να στάρι, καλαμπόκι, κρασάκι σπαταναίικο δικό μας, σπιτικό!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Λοιπόν αρχίζω τη θυσία. Εγώ θα λέω πρώτος τις ευχές κι ύστερα εσύ ό,τι λέω θα ξαναλές.

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Κατάλαβα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Ω υπέρλαμπρη θεά Ειρήνη...

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Ω υπέρλαμπρη θεά Ειρήνη...

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Σ' ευχαριστούμε που μας γλύτωσες από τον Πόλεμο
και από τα βάσανα που φέρνει τα μεγάλα!

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Σ' ευχαριστούμε που μας γλύτωσες από τον Πόλεμο,
γλύτωσέ μας κι απ' τις ανατιμήσεις στο κρέας και στο γάλα!...

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Δώσε στους ανθρώπους λογική,
να λύνουν τις διαφορές τους με διάλογο πολιτισμένο...

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Δώσε μου κι εμένα ένα βρακί,
γιατί αυτό είναι τρύπιο και χιλιομπαλωμένο...

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Φέρε ειρήνη κι ευτυχία στους ανθρώπους...
Φέρε δουλειά, φέρε πρόοδο, φέρε ηρεμία...

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Φέρε και καμιά άλλη κυβέρνηση,
γιατί όσες είχαμε ως τώρα αδειάσανε του κράτους τα ταμεία...

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Ειρήνη, μείνε για πάντα μαζί μας...

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Ειρήνη, μείνε για πάντα μαζί μας...

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Διώχνε τους εμπόρους του πολέμου...

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Διώχνε τους εμπόρους του πολέμου...

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Από την Ελλάδα, από τα Βαλκάνια κι απ' όλο τον πλανήτη...

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Κι άμα ξαναπάρουμε επιχορήγηση να μου τρυπήσεις τη μύτη!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Για στάσου μια στιγμή, Πεινάλα... Αυτός που έρχεται βλέπεις ποιος είναι;

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Οχ! Ο μάντης Ιεροκλέας, καλώς τον δεχτήκαμε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Γιατί λες να 'ρχεται;

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Για τράκα. Έμαθε φαίνεται πως κάνουμε θυσία κι έρχεται να ζητήσει ποσοστά.

Μπαίνει ο μάντης ΙΕΡΟΚΛΗΣ, χοντρός και αγενής.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ Για ποιον θεό γίνετ' εδώ θυσία;
Πού 'ναι τα κρέατα, πού 'ν' τα ψητά;
Ποιος θα κοιτάξει τα έντερα την προφητεία να κάνει;

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Τ' άντερά σου στο τηγάνι!

ΙΕΡΟΚΛΗΣ Εμένα που με βλέπετε είμαι ο πιο σπουδαίος μάντης: Ιεροκλέας – Ιεροκλής! Μαντείες, προφητείες, πρόγνωση του καιρού, προγνωστικά αγώνων της Α' και της Β' Εθνικής, προβλέψεις για τις εκλογές! Για ποιον θεό γίνετ' εδώ θυσία; Πού είναι τα κρέατα, πού 'ν' τα ψητά;
Φέρε τη συκωταριά να σε πω τη μοίρα σου, να σε πω το ριζικό σου!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Κύριε μάντη Ιεροκλή, την ξέρω εγώ τη μοίρα μου κι είναι γνωστό το ριζικό μου.

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Και στρίβε γιατί κλοτσάει κάπως άγαρμπα τ' αφεντικό μου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Για την Ειρήνη είν' η θυσία μας.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ Δεν είναι δυνατόν!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Μπα, και γιατί;

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Γιατί;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ Στη θεά Ειρήνη θυσιάζεις;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Αμέ!

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Αμέ!

ΙΕΡΟΚΛΗΣ Δε σου αρέσει ο πόλεμος;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Καθόλου!

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Καθόλου, καθόλου!

ΙΕΡΟΚΛΗΣ Είσαστε δειλοί! Ο πόλεμος ταιριάζει στους γενναίους και όχι η Ειρήνη. Θέλετε να 'ρθουν οι Σπαρτιάτες και να μας πάρουν τη Μακεδονία;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Ποια;

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Ποια;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ Εεεε... Τα Σπάτα, το Σούνιο, την Παιανία...

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Όχι. Ούτε κι εμείς να λέμε πως η Λακωνία είν' «αθηναϊκή». Καθένας μέσα στα σύνορά του.

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Γιατί όποιος κάνει τον νταή στο τέλος την παθαίνει... από τον Σαμαρά του.*

ΙΕΡΟΚΛΗΣ Ναι, αλλά δίχως πόλεμο εγώ θα χάσω τη δουλειά μου. Κανένας δε ζητάει προφητείες όταν είναι Ειρήνη.

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Ε, τι να γίνει;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Καιρός να κάνεις και καμιά χρήσιμη δουλειά, μπας και σου πέσει λίγο η κοιλιά.

* Όταν πρωτοπαίχτηκε αυτή η διασκευή, η συγκεκριμένη αναφορά ήταν επίκαιρη. Σήμερα ο Δούλος θα μπορούσε να πει: «Γιατί όποιος κάνει τον νταή το μόνο που θα καταφέρει θα 'ναι να βάλει στη Βουλή και τον Καρατζαφέρη». Σε μερικά χρόνια θα πρέπει να βρεθεί κάτι άλλο ή –ακόμα καλύτερα– να έχει λυθεί ειρηνικά το θέμα της ονομασίας της γειτονικής χώρας και να κοπεί τελείως αυτό το κομμάτι.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ Και τι δουλειά να κάνω;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Έλα μαζί μου αύριο στ' αμπέλια, να σκάψεις, να κλαδέψεις...

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Κι έλα μετά απ' το σπίτι, να σφουγγαρίσεις και να μαγειρέψεις.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ Και πόσο μεροκάματο μου δίνεις;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Φαΐ, κρασί και τέσσερις δραχμούλες.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ Μα απ' τις μαντείες και τις προφητείες βγάζω πιο πολλά και δίχως να κουράζομαι.

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Αφεντικό, αρχίζω να ταράζομαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Άμα σ' αρέσει. Αλλιώς δίνε του, γιατί έχουμε δουλειά.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ Μα δώσε μου λοιπόν κάνα κοψίδι να προφητέψω πόσον καιρό θα κρατήσει η Ειρήνη!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Εγώ ξέρω πόσο θα κρατήσει.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ Πόσο λες;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Όσο οι απατεώνες σαν εσένα θα τρώνε καρπαζιές. *(Φάπα.)*

ΙΕΡΟΚΛΗΣ Οχ!

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Αφεντικό, τι έπαθες; Κοτζάμ σπουδαίος μάντης να φάει *τέτοια* φάπα;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ Καλά σου λέει.

ΔΟΥΛΟΣ *Τέτοια* του χρειαζότανε. *(Δυνατότερη φάπα.)*

ΙΕΡΟΚΛΗΣ Οχ!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Δε συμφωνώ. Του Ιεροκλή νομίζω τελικά πως δεν του πρέπουν καθόλου καρπαζιές.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ Τώρα μιλάς σωστά.

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Και τι του πρέπουν τότε;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Κλοτσιές. *(Του δίνουν κλοτσιές και οι δυο.)*

ΙΕΡΟΚΛΗΣ Οχ-οχ-οχ! Φτάνει, χόρτασα... Οχ! Οχ! *(Φεύγει.)*

ΤΡΑΓΟΥΔΙ 7

ΤΡΥΓΑΙΟΣ *Είναι όμορφη η Ειρήνη*
για τον κόσμο τον πολύ,
μα υπάρχουνε κι εκείνοι
που τους κόβει τη χολή.

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ *Που τους κόβει μάσες, ξάπλες,*
μίζες, σκάνδαλα, κομπίνα.
Γιατί αυτά υπάρχουν μόνο
όπου όπλα κι όπου πείνα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ *Όπου πολεμούν τα έθνη,*
οι λαοί κι οι πολιτείες,
κονομάνε όσοι πουλάνε
οπλισμό και προστασίες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ & ΔΟΥΛΟΣ Α΄ *Τους εμπόρους του πολέμου*
δε συμπάθησα ποτέ μου.
Και κανείς τους δε θα μείνει
αν παντού υπάρχει Ειρήνη.

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ *(Μπαίνοντας.)* Πού είναι ο Τρυγαίος;
ΤΡΥΓΑΙΟΣ & ΔΟΥΛΟΣ Α΄ *(Μαζί.)* Εδώ!
ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ Ποιος απ' τους δυο;
ΤΡΥΓΑΙΟΣ Ο πιο χαριτωμένος.
ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ *(Αγκαλιάζει το ΔΟΥΛΟ.)* Φίλε μου, μ' έσωσες!
ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Αφεντικό, την πάτησες!
ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ Παρντόν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Εγώ είμ' ο Τρυγαίος

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ Α! Νόμισα πως είπες ο πιο χαριτωμένος.

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Όχι, εννοούσε ο πιο ηλικιωμένος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Πήγαινε μέσα μην τις φας.

ΔΟΥΛΟΣ Α΄ Πάω, πάω, πολύ έκατσα. *(Μόνος.)* Χα! Ο πιο... χαριτωμένος!...

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ Φίλε μου, μ' έσωσες! Να σε φιλήσω.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Τι είσαι εσύ;

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ Δρεπανουργός. Φτιάχνω δρεπάνια που τα χρειάζονται οι άνθρωποι για να θερίζουνε το στάρι. Κι όσο κρατούσε ο πόλεμος ανάμεσα στις πόλεις της Ελλάδας, δουλειά δεν είχα. Κανένας δεν αγόραζε δρεπάνια, γιατί κανένας δε δουλεύει σε καιρό πολέμου. Πήραν φαντάρους όλους τους αγρότες και τα χωράφια καταστράφηκαν απ' του πολέμου τις φωτιές.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Αχ! Ναι, καλά το ξέρω, φίλε μου. Και τα χωράφια και τ' αμπέλια τα δικά μου.

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ Μα τώρα που εσύ Ειρήνη ευλογημένη μας ξανάφερες, όλοι δρεπάνια τρέχουν ν' αγοράσουν, για να γυρίσουν στις δουλειές τους. Κι εγώ φτιάχνω ξανά δρεπάνια, κλαδευτήρια, τσουγκράνες κι εργαλεία διάφορα. Φτιάχνω, πουλάω και βγάζω μεροκάματο καλό, να ζω καλύτερα κι εγώ ο Δρεπανουργός και η κυρα-Δρεπανουργού και τα δρεπανουργόπουλά μας.
Σ' ευχαριστώ, Τρυγαίε φίλε μου
και φίλε της Ειρήνης.
Να πάρε για το γάμο σου κι αυτά τα δώρα,
να ζεις καλά κι ειρηνικά με την Οπώρα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Σ' ευχαριστώ. Να 'σαι καλά. Μη φεύγεις, πέρνα

στο φτωχικό μου. Σε λίγο θα 'χουμε του γάμου τη γιορτή. Κάτσε να φας, να πιεις και να χορέψεις στη χαρά μας.

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ Ωραία. Μ' αρέσουν οι γιορτές και τα τραγούδια κι οι χοροί. Ζήτω η Ειρήνη!

Μπαίνει στο σπίτι του ΤΡΥΓΑΙΟΥ. *Συγχρόνως έρχονται στη σκηνή ο* ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ *και ο* ΚΟΝΤΑΡΟΞΥΣΤΗΣ.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ *Κάτω* η Ειρήνη!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Όπα!

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ Εσύ 'σαι ο Τρυγαίος;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Εγώ είμαι.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ Φτου σου!

ΚΟΝΤΑΡΟΞΥΣΤΗΣ Φτου σου!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Τι κάνετε, βρε σεις; Γιατί με ξεματιάζετε;

ΚΟΝΤΑΡΟΞΥΣΤΗΣ Εσύ 'σαι που 'διωξες τον Πόλεμο κι έφερες την Ειρήνη;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Εγώ είμαι.

ΚΟΝΤΑΡΟΞΥΣΤΗΣ Ξαναφτού σου!

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ Και ξανα-ματαφτού σου!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Δούλε! Για φέρε μια ομπρέλα, γιατί θα γίνω μούσκεμα. Τι φτύνετε, βρε, θα μου πείτε;

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ Μας κατάστρεψες.

ΚΟΝΤΑΡΟΞΥΣΤΗΣ Μας έκλεισες το σπίτι.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ Μας έκανες ζημιά μεγάλη.

ΚΟΝΤΑΡΟΞΥΣΤΗΣ Μας άφησες αδέκαρους,
φτωχούς και πεινασμένους.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ Ζητιάνους μάς κατάντησες. Εμάς που κολυμπούσαμε μέχρι προχτές στα πλούτη.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ Και πώς σας βρήκε η συμφορά ετούτη;
ΚΟΝΤΑΡΟΞΥΣΤΗΣ Να σου εξηγήσουμε.
ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ Τραγουδιστά.
ΚΟΝΤΑΡΟΞΥΣΤΗΣ Και ένα, και δύο και τρία, πάμε!

ΤΡΑΓΟΥΔΙ 8

ΚΟΝΤΑΡΟΞΥΣΤΗΣ *Εγώ έφτιαχνα κοντάρια μακριά και μυτερά...*
ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ *Κι εγώ περικεφαλαίες με λοφία και φτερά.*
ΚΟΝΤΑΡΟΞΥΣΤΗΣ *Είχα βιομηχανία, δηλαδή πολεμική...*
ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ *Βιομηχανία όπλων, διόλου προβληματική.*
ΚΟΝΤΑΡΟΞΥΣΤΗΣ &
ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ *Κι όσο οι πόλεις πολεμούσαν*
κι όσο οι πόλεμοι πολλοί,
τόσο πιο πολλές πωλήσεις
και η είσπραξη καλή.

Κι όσο η μια νικούσε πόλη,
τόσο αγόραζε όπλα η άλλη.
Κι όσο φούντωναν οι μάχες,
τόσο η είσπραξη μεγάλη.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ *Ώσπου έφτασε μια μέρα*
–μέρα μαύρη και ψυχρή–
που έπεσε στον κόσμο Ειρήνη
και φιλιώσαν οι εχθροί.

ΚΟΝΤΑΡΟΞΥΣΤΗΣ *Και πετάξαν τα κοντάρια,*
τις ασπίδες, τα σπαθιά.
Και τα κάναν εργαλεία
να δουλεύει η αγροτιά.